

Psalm 137: *Super flumina.*

*Zalig wie grijpt
en verplettert jouw zuigelingen
tegen de Steenrots!*

Vroeger ging ik naar bijna elke film
die nieuw in de bios draaide.

Westerns vond ik mooi: paarden,
de harde blik van zo'n cowboy
en aan het eind wordt de slechte
overhoop geschoten. Mooi!

Of romantisch en dat je er ook
om kunt lachen. En dat de hoofdpersoon
toch nog doodgaat, zo jammer!
Huilen, natuurlijk. Ook wel weer lekker.

En dan oorlogsfilms, dat je ziet
hoe ze met een machinegeweer
hele rijen soldaten omleggen.

Niet echt natuurlijk, hoor,
't is maar film. Gelukkig! En
in het echt wens je het toch
niemand toe? Toch? Nee toch?
Ik bedoel, dat doe je toch niet!
Tuurlijk niet, kom nou!

En zeker niet
met kinderen.